

หิ้วมือ

นำเสนอเมื่อ : 13 ธ.ค. 2552

เป็นเรื่องเล่ากันเล่น ๆ ในวงสนทนา อ่านดูก็อาจคล้ายเครียดบ้าง คุณเราอย่าเครียดก็แล้วกัน อะไร ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต วันและเวลาจะช่วยให้หายเครียดได้ ปลอยให้มันผ่านไป และผ่านไป อะไรที่ทำไมดีก็จะดูดีขึ้น

ก่อนอื่นต้องขอโทษ กลอน "สวัสดิ์ปีใหม่ ๕๓" ที่พิมพ์ผิดไปนะ พิมพ์ผิดเป็น "สวัสดิ์" และมีคำว่า "ก็" ซ่อนกันอยู่ เรื่องที่จะเล่าสู่กันฟังก็คือเรื่องนิ้วทั้ง ๕ มีประโยชน์อย่างไร

๑. นิ้วก้อย เขาว่าเอาไว้เคาะหูดอนนอนหลับดิ๊ก ๆ หาที่แคะหูไม่ได้ แต่แคะอย่างไรไม่หายหรือกึ่งแคะกึ่งคัน บางคนก็บอกว่าเอาไว้แคะจมูก เอานิ้วอื่น ๆ แคะก็ดูมันเข้าไม่ได้

๒. นิ้วนาง นิ้วนี้โชคดีกว่าเพื่อนหน่อย ชอบของสวย ๆ งาม ๆ มีไว้สวมแหวนใจ

๓. นิ้วกลาง นิ้วนี้ยาวกว่าเพื่อน ใส่แหวนก็ดูดีเหมือนกันแต่สู้นิ้วนางไม่ได้ มีไว้เวลาล้วงเอาของที่อยู่ในขวดหรือภาชนะที่ปากมันแคบ ๆ เอานิ้วอื่นลวงเขาไปก็ไม่ถึง แต่พวกฝรั่งใช้เป็นสัญลักษณ์ไม่ดี

๔. นิ้วชี้ นิ้วนี้ใช้สำหรับชี้โน่นชี้นี้ตามต้องการ

๕. นิ้วหัวแม่มือ นิ้วนี้เขาว่าเป็นหัวหน้านิ้วทั้งหมด เป็นสัญลักษณ์แห่งความสุดยอด เวลาใครจะทำอะไรได้ดีก็ยกนิ้วโป่งให้ แต่คนทางเหนือถือວານิ้วนี้สำคัญที่สุด เพราะทางเหนือเขาจะมีอาหารที่แสนอร่อยก็คือ ลาบ เวลาจะกินลาบต้องปั้นข้าวเหนียวอุ่น ๆ พอดี แล้วก็จิ้มลงไปทีลาบ พร้อมกับบรรจุงิ้วหัวแม่มือวัดเอาลาบประกบกับก้อนข้าวเหนียวป้อนใส่ปาก อร่อยจังเลย พูดแล้วยังน้ำลายไหล(น้ำลายไหล)ถ้าไม่มีหัวแม่มือ จะกินลาบในนี้